

VOIDAANKO TYÖVÄENLUOKKAA SÄIKÄYTTÄÄ „JAKOBIINILAISUUDELLA”?

„Sosialistisen ajattelun” (leikki pois!) äänenkannattaja, porvarillinen ja shovinistinen „Den” lehti palasi 91. numerossaan „Retsh” lehden todella kiinnostavaan pääkirjoitukseen kesäkuun 18 päivältä. „Den” ei ole lainkaan ymmärtänyt tätä pääkirjoitusta, jossa juuri *historikko* on puhunut rinnan katkeroituneen vastavallankumouksellisen porvarin kanssa. „Denin” mielestä tässä pääkirjoituksessa tulee ilmi „kadettien luja aikomus erota kokoomushallituksesta”.

Se on joutavaa puhetta. Kadetit uhkailevat säikäyttääkseen Tseretelejä sekä Tshernoveja. Sitä ei pidä ottaa vakavasti.

Vakavaa ja mielenkiintoista on se, kuinka „Retshin” pääkirjoituksen laatija asetti kesäkuun 18 päivänä kysymyksen vallasta historikon näkökulmasta katsottuna. Hän kirjoitti:

„Kun hallituksen toimiessa entisessä kokoonpanossaan Venäjän vallankumouksen kulkua voitiin edes jossain määrin johtaa, niin nyt sen on nähtävästi pakko kehittyä edelleen kaikkien vallankumousten alkuvoimaisten lakien mukaisesti... Kysymys kelvottomaksi osoittautuneen hallituspuolueyhdistelmän jatkuvan olemassaolon epätarkoitukseenmukaisuudesta on jo nostettu esille ei yksin bolshevikkien taholta” (huomatkaa tämä: *ei* yksin bolshevikkien taholta!)... „eikä yksin vain Neuvoston enemmistön taholta... Myös kapitalistiministerien itsensä on otettava esille tämä kysymys”.

Oikea on historikon tunnustus, että *eivät* yksin bolshevikit, vaan luokkien kaikki keskinäissuhteet, yhteiskunnan

koko elämä on tehnyt ajankohtaiseksi kysymyksen „kelvottomaksi osoittautuneen hallituspuolueyhdistelmän jatkuvan olemassaolon epätarkoituksenmukaisuudesta”. Horjuntaa — sitä on todellisuus. Hyökkäys — siinä mahdollinen ulospääsytie imperialistisen porvariston voittoon. Entä toinen mahdollinen ulospääsy?

Historikko vastaa „Retshissä” tähän viimeiseen kysymykseen:

„Otettuaan „kaiken vallan” Neuvostot havaitsivat pian, että niillä on hyvin vähän valtaa. Ja niiden on pakko täydentää puutteellista valtaa historiassa koetelluilla nuorturkkilaisilla tahi jakobiinilaisilla menetelmillä... Mielivätkö ne, asetettuaan uudelleen koko kysymyksen, luisua alas jakobiinilaisuuteen ja terroriin vai yrittävätkö ne pestä kätensä? Tämä on se ajankohtainen kysymys, jonka on lähipäivinä saatava ratkaisunsa”.

Historikko on oikeassa. Lähipäivinä tai vähän myöhemmin, mutta kuitenkin piakkoin on nimenomaan tämän kysymyksen saatava ratkaisunsa. *Joko* hyökkäys, käänne vastavallankumoukseen päin, imperialistisen porvariston asian menestys (pitkällinenkö?), Tshernovin ja Tseretelin „käsien pesu”.

Tahi „jakobiinilaisuus”. Porvariston historikot näkevät jakobiinilaisuudessa lankeemuksen („luisua alas”). Proletariaatin historikot näkevät jakobiinilaisuudessa erään korkeimmista sorretun luokan *nousuvaiheista* taistelussa vapautumisensa puolesta. Jakobiinit antoivat Ranskalle parhaat esikuvat demokraattisesta vallankumouksesta ja tasavaltaa vastaan tähdätyn monarkkien liiton torjumisesta. Jakobiinit eivät voineet saada täydellistä voittoa pääasiallisesti siksi, että XVIII vuosisadan Ranska oli mannermaalla liian takapajuisten valtioiden ympäröimä eikä Ranskassa itsessään ollut aineellista perustaa sosialismille, ei ollut pankkeja, kapitalistien syndikaatteja, koneistettua teollisuutta, rautateitä.

XX vuosisadalla „jakobiinilaisuus” Euroopassa tahi Euroopan ja Aasian rajamailla olisi vallankumouksellisen luokan, proletariaatin herruutta, ja köyhän talonpoikaiston tukemana sekä nojaten siihen aineelliseen perustaan, joka olemassaolollaan luo edellytykset eteenpäinmenolle sosialismiin, tämä proletariaatti ei ainoastaan voisi antaa kaikkea sitä suurta, häviämätöntä, unohtumatonta, mitä XVIII

vuosisadan jakobiinit antoivat, vaan myös johtaisi työtätekevien kestävään voittoon koko maailman mitassa.

Porvaristolle on ominaista viha jakobiinilaisuutta kohtaan. Pikkuporvaristolle on ominaista sen pelkääminen. Valveutuneet työläiset ja työtätekevät uskovat vallan siirtymiseen vallankumouksellisen, sorretun luokan käsiin, sillä *siinä* on jakobiinilaisuuden ydin, ainoa ulospääsy kriisistä, vapautus rappiotilasta ja sodasta.

„Pravda” № 90, heinäkuun 7
(kesäkuun 24) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan